



Dění ve škole

@ Květinový den

* reportáž

* fotografie

@ Setkání u lípy

@ Helpíkův pohár

@ Přípravy na ples

* rozhovor s moderátory

Eliškou a Maxem

* pozvánka

Práce redaktorů JesDaye

@ Hokejové mistrovství světa

* článek

* zajímavosti

* anketa: *Sledovali jste mistrovství světa?*

@ EuroVision

@ Robotka na návštěvě

@ Zkoušení nového softwaru pro sazbu časopisu

Zábava

@ Vojtův komix

@ Humorné vtipy na přání deváťáků ☺

@ Rozhovor s ministrem médií

Barevný výtisk našeho časopisu naleznete na nástěnce vedle dveří do sborovny. ☺

Květinkový den – Boj proti rakovině



Díky Vaší podpoře se podařilo vybrat přes 40 000 Kč.

DĚKUJEME!

KVĚTINKOVÝ DEN

Samuel Řepa



JAK TO CELÉ PROBÍHALO?

Minulou středu, 16. května, v celém Česku proběhl Český den proti rakovině neboli Květinový den. Naše škola se aktivně zapojila jako každý rok tím, že v Jesenici a okolí školy týmy složené z dětí školního žákovského parlamentu prodávaly květinčky. Tyto květinčky mění každým rokem svojí stužku. Letos připadla volba na fialovou barvu. Jednotlivé skupiny byly rozmístěny na obou zastávkách autobusu v Jesenici, dvě stanoviště byla u školy, po jednom pak u obou školek, dále byla u Alberta, Lidlu a obecního úřadu. Další dvě speciální skupiny, které byly složené z dětí našeho parlamentu a vybraných dětí ze Sunny Canadian International School, byly rozmístěny u této školy. Služba začala velmi brzo v ranních hodinách, konkrétně v 6:30 měli být všichni parlamentáři u kabinetu paní učitelky Horákové. Tam se jich chopili jednotlivé asistentky. Před odchodem dostala každá skupina dvě trička s logem Květinového dne, dále potom tašku, ve které byly letáčky ohledně rakoviny a sladká svačina a na konec košík plný kvítků měsíčku lékařského. Takto vybavení odešli všechny týmy postupně od školy

na svá stanoviště. Jediné, co nám nehrálo do karet, bylo počasí. Skoro celou dobu přšelo a byla velká zima. Kvůli tomu se některé týmy předčasně stáhly do školy. Můj tým byl na zastávce autobusu u Elly. Díky strategickému postavení jsme prodali přes půl košíku květin. Celé ráno na zastávku proudili davové studentů či lidí, kteří šli do práce. Většina z nich ochotně přispěla dvacetikorunou, někteří dokonce i třeba stokorunou za jednu květinu. K té dostali letáček s informací o rakovině. Za některými lidmi jsme dokonce nemuseli ani chodit, přišli si za námi sami. Zároveň tu byli i lidé, kteří si ani přes nabídku nezakoupili květinu. Je to ale jejich svobodné rozhodnutí, a tudíž jsme je do toho nemohli ani nutit. I naše skupina se stáhla předčasně, sice jen 15 minut před plánovaným návratem všech skupin do školy, ale už to je považováno za předčasný návrat. Po asi 5minutové cestě deštivou Jesenicí jsme se konečně dostali do vyhráté školy. Zde jsme potom přepočítali naše zbylé květinčky, abychom věděli, kolik jsme toho prodali. Nakonec jsme si udělali skupinovou fotku, abychom měli nějakou památku a fotku do JesDaye.

HELPÍKŮV POHÁR

Anička Klímová, 5.B a Anička Součková, 5.C

4. 5. 2018 se konala soutěž Helpíkův pohár (Helpík).



konala soutěž. **Paní učitelka Marková**, která nás připravila a jela s námi, nás zaregistrovala do soutěže. U hřiště byl bufet, kde jsme si kupovali hranolky a točenou zmrzlinu. Byli tam záchody, kde to hrozně smrdělo a nebyl tam toaleták.

Postupně jsme chodili na stanoviště, kde byli velmi zranění lidé a my jsme jim museli pomoci.

První byl srdcař, který měl asi infarkt, a museli jsme u něho provádět resuscitaci. Druhý snowboardář, který spadl ze snowboardu, když jezdil na hlině. Měl odřenou ruku a bolela ho hlava. Museli jsme mu dát ruku do trojcípého šátku. Třetí byla Ježibaba, která si spálila ruku, když vařila lektvar v pohádkovém lese. Čtvrtý toxík, který se opil a měl kolem sebe zvratky (který smrděly jako shnilý jogurt). Pátý byl krvas, který měl na ruce masivní krvácení. Když jsme si měli navlékat rukavice, tak nám to vůbec nešlo a jedna se roztrhla, takže jsme si je navlékali minutu.



Když soutěž skončila, koupili jsme si zmrzlinu a čekali jsme na vyhlášení výsledků. **Umístili jsme se na 2., 8., 13., 17. a 26. místě.** 2. a 8. místo vyhrálo tašku, ve které byly: bonbony, batůžek, lahev, balonky, rukavice, letáček, diplom, fixy a pišťalka. Když vyhlašovali výsledky, strašně nás napínali, což bylo strašný.

Ráno 6:45 jsme se sešli u naší školy a z pošty jsme jeli autobusem na Budějovickou. Pak jsme jeli metrem na Masarykovo nádraží, kde nám málem ujel vlak. Vlakem jsme dojeli do Černošic, kde jsme po červených fáborecích došli na hřiště u řeky Berounky, kde se

RESUSCITACE

Karidopulmonální resuscitace (KPR) se skládá z nepřímé srdeční masáže a zajištění umělé plicní ventilace.

Nácvik nepřímé srdeční masáže probíhá na figuríně zvané **ANDULA**.



Letošní ples 9. ročníků moderují Eliška Krásová a Max Tobiáš.

Jak jste se dostali k moderování plesu?

Eliška: Přišli za námi naši třídní učitelé a zeptali se, jestli bychom chtěli moderovat. Pak se dělaly i nějaké konkurzy. No a my jsme to v podstatě vyhráli.

Max: Já jsem zrovna teda neměl zájem být moderátorem na plesu, ale nějakou náhodou si mě paní učitelka vyvolala a řekla, ať přečtu nějaký text. A ona na to, že půjdu na ten ples. Takže já vlastně nejdu ani dobrovolně. ☺

Už jste někdy něco moderovali?

Eliška: Ne.

Max: Ne.

Máte trému před lidmi?

Eliška: Ani ne, protože vystupuji s tancováním, takže jsem docela i zvyklá. Vůbec si ale nedokážu představit, že tam budu stát na tom pódiu, budu mluvit do toho mikrofónu a bude tam tolik lidí. To jsem ještě nikdy nezažila.

Max: Když jsem byl v divadle a něco jsem tam taky dělal, tak se postupem času na pódiu tréma ztratí. Ale samozřejmě, že ze začátku tam tréma je.

Jak se na ples připravujete?

Eliška: Tu řeč píšeme tak nějak společně. Už nám zbývá jenom posledních pár vět. A budeme si to různě zvýrazňovat a třeba předříkávat, abychom věděli, co má kdo říct a tak.

Max: Jo, to samé, co říkala Eliška.

Hledáte si třeba nějaké vtípky, nebo si všechno vymýšlíte sami?

Eliška: Zatím jsme nic takového nehledali. ☺

Max: Já myslím, že tam máme takových pár věcí, ke kterým jsme chtěli udělat vtíp. Ale to se ještě rozhodujeme.

Je něco, z čeho máte obavy? Něco, co by se mohlo pokazit?

Eliška: Ano, že se budu přerékat.



Max: To samé, ale spíš že by se pokazilo něco přímo tam, třeba zvuk. To by bylo trošičku blbý. ☺

Setkali jste se s někým, kdo vás „hejtuje“, pořád vám do toho „kecá“ nebo se ptá Proč zrovna vy?!

Eliška: Ne, žádné negativní reakce nebyly.

Max: Já se setkávám s tím, že lidi říkají, že by tam chtěli být místo mě. Já se jim ani nedivím – když se tam přihlásili, tak já bych byl taky naštvanej, kdybych se přihlásil a nevybrali mě. Takže – JO.

Máte nějaký moderátorský vzor?

Eliška: Hmm, ani ne.

Max: Leoše Mareše, samozřejmě. Myslím, že je v moderování prostě super a umí to dělat.

Poslední otázka – chtěli byste letošním deváťákům něco do budoucna popřát?

Eliška: Ať se jim daří ve škole, ať se dostanou třeba i výš, když budou chtít. Hlavně ať mají dobrý povolání, které je nebude stresovat.

Max: Hlavně ať mají dobrou práci, dost peněz... Aby byli spokojení a splnili si svoje sny.



Setkání u lípy



Sam Řepa, 9.B



Letos, konkrétně 4. května, se jako každý rok sešla celá škola u školní lípy, aby si připomenula významné události v minulosti. Toto setkání bylo v duchu druhé světové války, přesněji jejího konce a osvobození našeho státu spojenci.

Jak už je tradicí, mikrofonů se ujali parlamentáři, kteří s tím mají už nějakou zkušenost, jinými slovy Ni-

kola Tomšíková a já, Samuel Řepa. Den předem jsme dostali třístránkový text, abychom se trochu připravili. Jak už to ale bývá, příprava byla jen minimální.

Další den o třetí hodině se ozvalo požární hlášení a bylo nám oznámeno, že se pořádá požární cvičení. Inteligentnější jedinci snad pochopili, že je to pouze zástěrka dlouho očekávaného setkání u lípy.

Po nějaké chvíli zmatku před školou jsme se konečně přesunuli na školní zahradu, kde pro nás, jakožto moderátory byla již přichystána technika. Začátek měla paní ředitelka, která nás přivítala a přiblížila dnešní téma. Poté jsme již spustili.

A jak jste si mohli všimnout, neměl jsem desky, a tudíž mi papíry v nejnevhodnější chvíli litaly. Nakonec z toho vznikla slova jako gesto (gestapo+ghetto) nebo další velmi vtipná slova. Nakonec se nám to povedlo dokončit v klidu proslovem Edvarda Beneše, který uzavřel toto setkání. Před odchodem jsme si vyslechli hymnu, českou hymnu zpívanou českými piloty.



MS V HOKEJI

VYHRAJE ČESKO ZNOVU ZLATO?

TÝM A DOSAVADNÍ ÚSPĚCHY ČESKA

Letošní reprezentační tým se jako obvykle skládá z tří brankářů, osmi obránců a čtrnácti útočníků. Tento rok chybí v soupisce jméno Jaromír Jágr, ale zároveň je obohacena o nové mladé nadšené hráče, kteří náš tým podpoří. Jedním z takových mladých je pouze 18letý Filip Chytil, který je zároveň nejmladším hráčem našeho týmu. Kromě nováčků jsou ale v sestavě staří známí, jako například Roman Červenka, Tomáš Plekanec nebo David Pastrňák. Máme tedy tým, ve kterém je kombinace mladých talentovaných hráčů a ostřílených zkušených borců. Česko odehrálo zatím 7 zápasů, z toho vítězných bylo pět. Jediný prohraný zápas byl druhý v pořadí proti švédské národní reprezentaci, které jsme podleli 3:2.

LETOŠNÍ ORGANIZÁTOR

Jak jsme si jistě všichni všimli, tak toto mistrovství probíhá v květnu tohoto roku. Málokdo ale ví, že toto mistrovství je už 82. Pořadatelskou zemí pro tento turnaj se stalo Dánsko. Při výběru pořadatelské země se kromě Dánska přihlásilo ještě Lotyšsko. Hlasy ale byly jednoznačně ve prospěch Dánska. Dánsko se s 95 hlasy ze 107 stalo pořadatelem letošního mistrovství světa v hokeji. Dánský předseda hokejového svazu označil tuto akci za největší sportovní akci v Dánsku vůbec. Hraje v jeho dvou městech, a to v hlavním městě Kodani a menším městě Herningu. V těchto městech potom v Royal Areně a Jyksen Bank Boxnu. Celkový počet účastníků je 16, počet zápasů pak 64.



První výhra na nás čekala hned v prvním zápase. Se štěstím se v posledních 10 vteřinách poslední třetiny trefil náš hráč do slovenské branky. Tento velmi emočně vypjatý zápas skončil nakonec 3:2 pro nás po prodloužení. Ve třetím vyhraném zápase jsme jen tak tak udolali Rusko, které nám bylo stále v patách. Toto klání skončilo 4:3 v náš prospěch. K těmto dvěma výhrám jsme postupně přidali další čtyři zápasy, první proti Švýcarsku, druhý proti Bělorusku, třetí proti Francii a čtvrtý proti Rakousku. Jen zápas s Rakouskem (4:3) a Švýcarskem (5:4) skončil velmi těsným výsledkem díky velké porci štěstí pro naši reprezentaci. Tak jsme se dostali do čtvrtfinále, ve kterém na nás čeká velmi, ale velmi těžký soupeř. Tím není nikdo jiný než Spojené státy americké. Po dvou letech na ně opět narazíme. Snad se nám je podaří udolat.



ROZHOVOR S MINISTREM MÉDIÍ

Na jakou školu chceš jít?

Střední odborná škola pro administrativu Evropské unie, obor právní administrativa.

(bylo těžké to napsat) XD

Nejoblíbenější předmět?

Český jazyk a dějepis.

Nejneoblíbenější předmět?

Chemie a matematika.

Jaké je spravovat FB stránku?

Jednoduché.

Stal se ti někde nějaký trapas?

Na moderování plesu, v rozhlasu si nejsem jistý.

Dělá si z tebe někdo srandu?

Na to nemusím reagovat.

Jaké je mít schůzku s paní ředitelkou?

Stejně jako s učitelem, akorát si nemůžete dovolit to, co u učitele.

Proč toho pro školu tolik děláš?

Protože kdybych nic nedělal, tak ta škola chátrá.

Nic nebylo vymyšlené... Odpovídal přesně

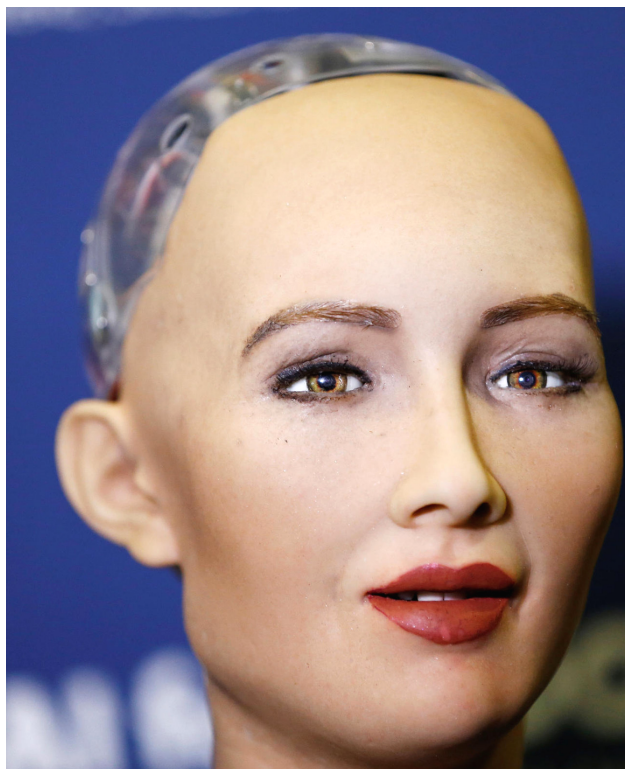
takhle XD

USA vs. ČR

Na 17.5 byl v Herningu normální hrací den. Byl naplánován další zápas, který byl pro český národ důležitější než jakýkoliv předešlý zápas na tomto mistrovství. V 16:15 se konal zápas, v němž nastoupili svěřenci trenéra Jandače proti národnímu týmu z USA.

Po začátku zápasu se nic dramatického nedělo. Až v desáté minutě se podařilo hráči se jménem Patrick Kane střelit gól. Hned dvě minuty na to přidal jeho kolega Atkinson druhou branku.

Českému týmu se podařilo v druhé třetině srovnat. Tyto dva góly mají na svědomí Michal Řepík a Martin Nečas. Do 46. minuty se vše dařilo. V čase 46:58 celý národ šokoval znovu Patrick Kane svojí střelou, na kterou nedosáhl ani Pavel Francouz. Bohužel pro nás tento zápas skončil nevydařeným výsledkem 3:2 pro USA. Všichni budeme doufat, že příští mistrovství se našemu týmu zadaří více.



ROBOTKA SOPHIE

VOJTĚCH MAREŠ

Sophie je humanoidní (lidská) robotka. Byla postavena společností Hanson Robotics a v současnosti se jedná doslova o celosvětovou celebritu. Svoji popularitu si získala především pro svůj člověku podobný vzhled, lidskou mimiku a pohyby. Sophie byla poprvé aktivována v roce 2015 a původně byla vyvíjena za účelem pomoci starým a postiženým lidem.

JEJÍ NEJ

Ač se to nemusí být patrné na první pohled, Sophie je v mnoha věcech špičkou a drží i jeden světový rekord, konkrétně jako první robot dostala státní občanství. Stalo se tomu v Saúdské Arábii v roce 2017. To vzbudilo vlnu kontroverze, jaká má mít robot práva a zda mají roboti vůbec být občany. Sophie je též vrcholem humanoidní robotiky a to především kvůli své od člověka prakticky nerozeznatelné mimice. O tu se stará její umělá inteligence a především lesklá zadní část její hlavy v místě, kde lidé mívají vlasy.

LIDSKÝ VZHLED

Sophie se pravděpodobně stala populární i díky svému vzhledu. Ten je člověku tak podobný, že by se na první pohled mohlo zdát, že se jedná o člověka. Její hlavu odlišuje pouze zadní lesklá část z obvody, tělo pak kamera na hrudi. Nepřehlédnutelná je též absence nohou. Sophiin vzhled byl silně inspirován britskou herečkou Audrey Hepburnovou, jejíž obličej je takřka identický s obličejem Sophie.

NENÍ CHYTRÁ

Sophie se stala oblíbenou asi i zásluhou svého smyslu pro humor, ten ovšem není její a stejně i veškeré její další projevy. I přesto, že je často prezentována jako geniální umělá inteligence (UI), tak operuje podle předem připraveného scénáře, který nesmí ten, co s ní mluví, porušit. Co tedy dělá její umělá inteligence? Společně s jejími třemi kamery (v očích a hrudi) se stará především o její mimiku, mrkání, udržení očního kontaktu a hýbání hlavou. Sophie tudíž není schopná téměř žádné improvizace a její UI je na úrovni chatbota (software, co umí odpovídat na připravené otázky).

SOPHIE U NÁS

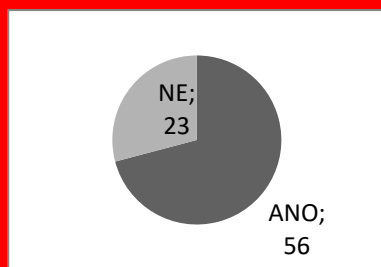
Druhý týden v květnu proběhla akce Týden inovací, kde na první den vystoupila jako zvláštní host i Sophia. Tam měla přednášku a dala několik rozhovorů. Potom dostala veřejnost možnost se s ní vyfotit pod podmínkou, že se jí nebudou dotýkat. Pro Českou republiku natočila dokonce i pozdrav, v něm se zmiňuje například o vzniku slova robot v češtině. V pozdravu mluví anglicky a česky řekne pouze ahoj. Celé video z pozdravem naleznete na youtube kanálu ElaiPrague.

CO JE TÝDEN INOVACÍ

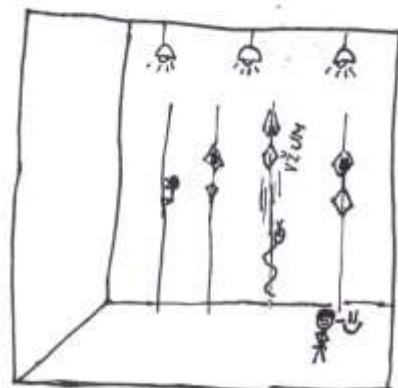
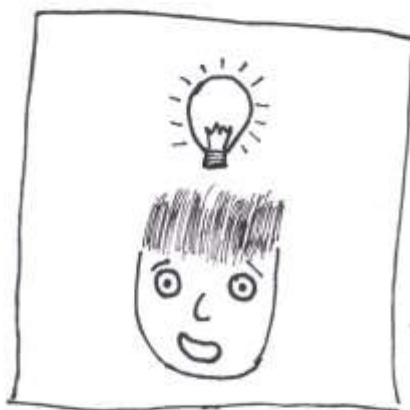
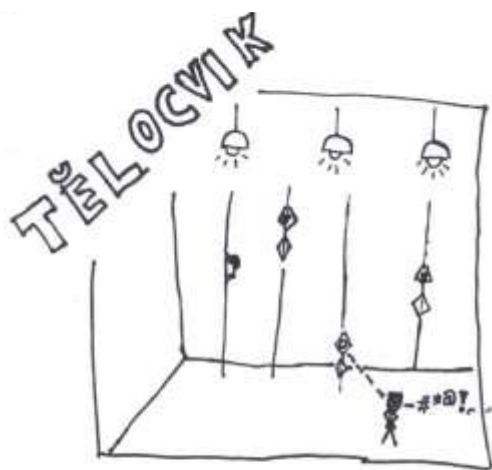
Týden inovací pořádala European Leadership and Academic Institute (ELAI) a proběhl v prostorách pražského Fora Karlín. Na akci jste mohli vidět technická novinky a inovace nebo si poslechnout odborné přednášky. Týdne Inovací se zúčastnili i zahraniční firmy a odporníci z Hong Kongu, Izraele, Velké Británie apod.

MÍROVA ANKETA:

SLEDOVALI JSTE MISTROVSTVÍ SVĚTA V LEDNÍM HOKEJI?



Sledoval/a jsem, dokud ČR nevypadla: 30 ×



Vojta Mareš, 7.C

VTIPY

na přání deváťáků

„Paní, jaká máte doma zvířátka?“

„Pár pavouků a mražené kuře.“



Po plese se chlapec ptá dívky: „Můžu tě pozvat na schůzku?“
Dívka: „Můžeš, ale já nepřijdu.“

Na plese povídá mladá dáma svému tanečníkovi: „Nevadí vám, že tančíme v rytmu tanga a hudba hraje polku?“
„Ne, to je jejich věc, co hrají.“

Policajt tančí s blondýnkou a ptá se: „Myslíte si, že jsou policajti blbí?“ Ona odpoví: „Ne, ale na hymnu jsem ještě netančila!“

Ptá se učitel dějepisu:
„Co víme o lidech, kteří žili ve starověku?“
„Že už všichni umřeli.“



Kačka Drechslerová, 7.C

Eurovision je každoroční hudební soutěž, do které se mohou zapojit všechny státy EU. Každou zemi reprezentuje jeden „zpěvák“ s jednou soutěžní písní. Televizní diváci můžou poslat hlas, kterým podpoří svého oblíbence. Hlas můžete poslat pouze interpretovi z cizí země...☺

Soutěž se koná od roku 1956 a je jedním z nejdéle běžících pořadů v TV historii. S každoroční sledovaností nad 100 milionů diváků je také nejsledovanější nesportovní událostí na světě.

V letošním roce se soutěže zúčastnil náš český reprezentant Mikolas Josef s písní *Lie to me*. Postoupil do semifinále... Mikolas skončil na šestém místě, což je hodně dobré. Na prvním místě se umístila **Aisel** s písničkou *X My Heart*.

Sweden	529	Bulgaria	166
Cyprus	436	Norway	144
Austria	342	Ireland	136
Germany	340	Ukraine	130
Italy	308	The Netherlands	121
Czech Republic	281	Serbia	113
Sweden	274	Australia	99
Estonia	245	Hungary	93
Denmark	226	Slovenia	64
Poland	209	Spain	61
Albania	184	United Kingdom	48
Lithuania	181	Finland	46
France	173	Portugal	39

Slohový útvar: ZPRÁVA



Jak na to?

Julie Mikešová, 6.B

7. ledna 2018 se v noci fanoušci sklepních loupeží sešli na poli v Brně v ulici Jahodová. Rozhodli se, že se jako jejich idolové z televizních pořadů vyloupit utajený sklep Jiřího Ovčáčka, který se nachází v Pardubicích a kde by se měl údajně nacházet jeho slavný fíkus.

Navlékli se proto do tmavých spacáků a prostěradel a vydali se přes půl republiky do jejich utajeného sklepu. Cesta byla dlouhá a obtížná, ale naši kradači ji hravě překonali, a tak se o pět dní později dostali za večerních hodin až ke sklepu Jiřího Ovčáčka. Vzali si zapalovač a roztavili zámek u dveří, který jim bránil dostat se k fíkus. Otevřeli tedy ty těžké dřevěné dveře a dostali se.....bohužel k dalším zaheslovaným dveřím. Není divu, že Jiří Ovčáček učinil tato opatření, jelikož jeho fíkus má pro něj obrovskou hodnotu jak peněžní, tak i psychickou. Naši kradači se ale nevzdali a pokusili se i tuto překážku překonat, a tak tam našli náhodnou kombinaci čísel. Egoisti.....mysleli si, že jim to projde jako těm typkům ve filmu, ale místo toho, aby sklep ote-

vřeli.....aktivovali obranný systém v podobě termonukleární bomby.

Teď to začalo být opravdu dramatické. Kradači se pokusili utéct, ale zakopli o své rádoby převleky a 3/5 kradačů si zlomily nohu. Museli proto svými bzučícími krabičkami, které pomatují doby, kdy Helena Vondráčková ještě neměla ani jednu plastiku, zavolat na leteckou záchranku, aby si je odvezli. Bylo to opravdové drama. Šlo tu o životy nevinných (dalo by se o tom diskutovat, ale to by bylo na dlouho) lidí. Naštěstí to vrtulník jen tak tak stihl.

Tato akce se myslím velmi vyvedla, jelikož co jsem zpozorovala z bezpečnostních kamer, bylo tak vtipné a komické, že jsem se o tento pocit chtěla s vámi podělit. Podle mého názoru nejsilnější část celé akce byl útek před tou termonukleární bombou. Nemusíte se obávat. Nikomu ani ničemu se nic nestalo a fíkus je v bezpečí na Pražském hradě spolu s korunovačními klenoty, jelikož má prý stejnou hodnotu. Celkově bych tuto akci hodnotila jako příjemný zážitek a zajímá mě, co kradači vymyslí příští rok. (pokud je nezačnou)

ZEMĚTŘESENÍ NA CHEBSKU



Fakta

PETR SOUČEK, 7.C

- Nejsilnější otřes v novodobé historii s magnitudem 4,6 rozechvěl Chebsko 21. prosince 1985. Zemětřesení tehdy způsobilo škody ve Skalné, Plesné, Novém Kostele i vzdálenějším Dolním Žandově. Poškodilo i budovu chebského Rudolfa, kde tehdy sídlilo gymnázium.

- Zemětřesné roje na Chebsku mají jiný charakter než normální zemětřesení. Jedná se o řadu drobnějších záchvěvů země, které ale přicházejí v sériích. Nahromaděná energie v zemi se tak uvolňuje postupně. Liší se ale doba, po kterou se roje projevují. Někdy se jedná o týdny, v roce 2000 se ale země otřásala s přestávkami zhruba čtyři měsíce.

- První zmínka o zemětřesení na Chebsku pochází už z roku 1552. Podrobnější údaje ale mají odborníci za posledních zhruba dvě stě let. Země se na Chebsku podle záznamů výrazně otřásala v letech 1897, 1903, 1908 a 1909. První seismologická stanice v regionu byla umístěna ve sklepě chebského gymnázia. Silné otřesy zaznamenala v letech 1914, 1929, 1936 a 1962.

11. 5. 2018 rozechvělo zem na Chebsku zemětřesení o síle 2,2 Richterovy stupnice. Toto zemětřesení nenapáchalo žádné větší škody, takže se takzvané třásly jen hrnečky. Epicentrum bylo v Novém Kostelci nedaleko Chebu. Zajímavostí je, že na tomto místě je epicentrum za posledních deset let nejčastěji.